

NADALIÑA

(no Belén de Begonte)

I

O vento da nordesía
espetá na carne agullas.
O ceo chora bagullas
de neve, na noite fría.
¡Noite de Santa María
en Begonte, con amor!
¡Noitiña nunca mellor
dun Rei nado sen coroa!
¡Noitiña da Noiteboa!
¡Noite do Noso Señor!

II

No Portal hai unha Estrela
e polas sendas do monte
xentes de todo Begonte
chegan aquí para vela.
Mulleres de Lousadela,
homes de Uriz e Carral,
de Gaibor, de Valdomar,
de Donalbai e Damil,
de Pacios e de Felmil,
cantan ó pé do Portal.

III

O dondo berce de feno
tén quentura mol de colo
e o vento fíxose arrollo
para arrolar ó Deus-Neno.

¡Deus tan alto e tan pequeno!
¡Dá ledicia e dá tristura!
¡Ouh divina arquitectura
deste belén, onde está
unha virxe temperá
recriando a Criatura!

IV – FALA A VIRXE

Terei de lle dar arrollo
neste covallo de palla.
Xosé, queridiño, espalla
ben a palla no brecolo.
¡Que o brecolo sexa colo
de palla e non de madeira!
¡A palla a pantrigo cheira
e a madeira cheira a cruz!
¡Non quero pra o meu Xesús
tan cedo a cruz verdadeira!

V – FALA SAN XOSÉ

Eu na madeira traballo
con amor de carpinteiro.
Fago serrín do piñeiro
e virutas do carballo.
Pero xa ves como espallo
sobor do brecolo o feno.
Tampouco eu quero pra o Neno
tan cedo o cheiro da cruz.
¡Non quero pra o meu Xesús
a cruz desde tan pequeno!

VI – OFRENDA DOS PASTORES

Nós traémosche pra Ti,
Deus-Neno, o amor de Begonte.

(Un anxo díxonos onte
que Ti naceras aquí).
Eu traio a flor do alhelí.
Eu, queixo e pan no zurrón.
Eu, as ramas do algodón
albeiras e garimosas.
Eu, este feixe de rosas
que che sirvan de xargón.

VII – CHEGAN OS REIS

Media noite. Na coviña
deste belén cheira a incenso.
O silencio faise tenso
con laude de ladaíña.
Por enriba unha estrelíña
parece e desaparece.
Está nevando. Aterece
de frío o mundo. Os monarcas
baleiran as súas arcas.
Deus é louvado. ¡Amañece!

VIII – OFRENDA DO POETA

Señor: poeta nacín
como puiden nacer rei.
Veño de lonxe e non sei
facer ofrenda de min.
Traio no peito un xardín
de caraveles. Tamén
deito aquí neste belén
a ofrenda do meu amor:
¡Acada con ben, Señor,
estes meus versos. ¡Amén!